

La necessitat de la independència: Oportunitats per a la indústria

Per governar cal poder-ho fer. És clar que la indústria pot ser el motor de la nostra economia, la creació de riquesa amb la qual fer un país més pròsper, amb sous més alts, amb més ocupació, menys desigualtats, més benestar. Catalunya ho ha demostrat històricament. I és clar que hauríem de tornar a ser una potent base industrial, innovadora i exportadora, d'alt valor afegit, palanca d'una societat noble, rica i culta, desvetllada i feliç.

Però per ara, el nostre Govern gestiona, amb desesper, la misèria d'una gran injustícia, ha de governar amb els recursos econòmics i la capacitat de decisió que ens permet l'Estat.

Dins d'aquest marc, un pla estratègic per als propers 6 anys com el de *La Catalunya Industrial: un objectiu compartit* impulsat per la Generalitat ajuden a avançar en la direcció apuntada. El catedràtic Francesc Granell ens posava com a exemple de seny la presentació d'aquest pla el passat 4 de juliol al Fòrum en un recent article periodístic (La Vanguardia, 11 de juliol de 2014). Però els economistes i també la majoria del poble de Catalunya sabem que no es pot governar sense autonomia de decisió ni recursos econòmics; per una qüestió de seny volem el que volem. ¿Com es pot fer política econòmica si no es poden prendre decisions de política econòmica independents de les espanyoles o ni tan sols es poden acompanyar aquestes "polítiques" amb recursos financers?

No es pot. Senzillament, la Generalitat no pot fer la política econòmica que pugui considerar que Catalunya necessita en benefici del nostre benestar. No pot perquè no pot desmarcar-se del que es determini des de Madrid i quan ho fa tornen les lleis recentralitzadores amb el tòtem de la *unidad de mercado* que vol dir que cap comunitat autònoma pot dissenyar un model propi que respongui al nostre teixit econòmic i a la voluntat política pròpia. No pot perquè tota política ha d'anar acompanyada de recursos i la Generalitat no en té: ni pot desplegar una fiscalitat favorable a la indústria, ni pot atorgar subvencions a la innovació industrial o al suport a l'exportació, ni pot desenvolupar inversions sectorials o compra pública que impulsi la indústria, etc. L'actual situació és la d'una Generalitat lligada de mans i peus i d'una economia amb un gran llast: la permanència a Espanya. L'impuls de la indústria catalana, i per tant de l'economia i el benestar dels catalans, només serà possible amb la independència de Catalunya.

Afortunadament, el mateix pla reconeix que cal superar el marc actual constatant que "*Per comptar amb un marc regulador òptim, caldrà treballar en el marc de les competències de la Generalitat i més enllà*" en aspectes tan diversos com política energètica, política fiscal, política financera, legislació laboral i molts més. Per tot això, perquè necessitem anar més enllà i tenir més capacitat de decisió en totes aquestes àrees, per una qüestió de seny i responsabilitat amb la nostra indústria, la nostra economia i el nostre país, els ciutadans de Catalunya votarem el nostre futur el proper 9 de novembre, votarem #SíSí.

18/07/2014